

Bestemmelsen hjemler derfor disse andre EU-landes tilsynsmyndigheder adgang til at indhente oplysninger og foretage inspektion her i landet i filialer af forsikringsselskaber fra de pågældende lande. De nævnte artikler åbner mulighed for, at filialmedlemsstatens kompetente myndigheder kan deltage i inspektionen, og det foreslås, at Finanstilsynet deltager i den pågældende inspektion.

De andre EU-landes tilsynsmyndigheder kan også anmode Finanstilsynet om at foretage kontrol i deres sted. Modtager Finanstilsynet en sådan anmodning, kan Finanstilsynet enten selv foretage inspektionen eller lade en revisor eller anden sagkyndig foretage den.

Bestemmelserne fastslår samtidig, at tilsvarende regler gælder for lande, som har gennemført 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv.

Til nr. 59 (§ 240 a, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensrettelse, idet § 44 a, stk. 1, nr. 3, i lov om aktieselskaber blev ophævet ved lov nr. 1060 af 23. december 1992. Nr. 4 blev herefter nr. 3.

Til nr. 60 (§ 242, stk. 2-4)

Som en konsekvens af overgang til hjemlandstilsyn kan udenlandske forsikringsselskaber, der er meddelt koncession i et andet land inden for EU eller i et andet land, som har gennemført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv, og som driver virksomhed her i landet, ikke pålægges bidrag til dækning af Finanstilsynets udgifter.

Endvidere vil danske selskabers bidrag blive fastsat på grundlag af samtlige tegnede direkte forsikringer, hvorfor ordene »her i landet« udgår.

Til nr. 61 (§ 242, stk. 7)

Redaktionel ændring som følge af, at »forretningsafdeling ændres til »filial«.

Til nr. 62 (§ 242, stk. 9)

Det foreslås, at Finanstilsynet får hjemmel til at modtage betaling for de udgifter, der er forbundet med, at tilsynet foretager inspektion på vegne af en udenlandsk tilsynsmyndighed. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagens nr. 58.

Til nr. 63 (§ 243)

Ændringen indebærer, at filialer af EU-selskaber ikke længere omfattes af bestemmelsen, jf. forslagens § 1, nr. 41 (§ 211, stk. 5).

Til nr. 64 (§ 254, stk. 2)

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 65 (§ 255)

Forslaget indeholder en omformulering af den hidtidige bestemmelse, således at forsikringer, som selskabet ikke tidligere lovligt kunne tegne, nu ikke gyldigt kan tegnes af personer bosiddende her i landet. Ændringsforslaget skyldes, at der uanset, at et udenlandske selskab, der operer på dansk territorium, skal overholde dansk lovgivning, kunne opstå vanskeligheder med håndhævelsen af forbudet overfor et EU-forsikringsselskab, som tilbyder den pågældende forsikring som tjenesteydelsesvirksomhed til personer bosiddende i Danmark. Finanstilsynet vil dog over for udenlandske EU-forsikringsselskaber og over for selskaber fra lande, der har gennemført 3. generationsdirektiverne, og som ønsker at drive virksomhed her i landet enten i form af en filial eller som tjenesteydelsesvirksomhed, påpege indholdet af denne bestemmelse.

Bestemmelserne i såvel paragraffens stk. 1 som stk. 2 er eksempler på specifikke danske regler inden for forsikringstilsynslovgivningen, som vil kunne opretholdes, fordi de er begrundet i almene hensyn, jf. art. 28 i 3. livsforsikringsdirektiv og 3. skadesforsikringsdirektiv. Omvendt er danske selskaber i udlandet undergivet fremmed ret.

Til nr. 66 (§ 256 og 256 a)

§ 256 gennemfører art. 31 og 43 i 3. skadesforsikringsdirektiv om informationer til forsikringstageren.

I Det Indre Marked for forsikringsvirksomhed vil forbrugeren have adgang til et større og mere varieret udvalg af forsikringer end tidligere.

I den forbindelse skal forbrugeren samtidig have adgang til de oplysninger, som er nødvendige for at kunne vælge den rette forsikring.

Bestemmelserne er minimumsbestemmelser, dvs. forsikringsselskabet er mindst forpligtet til at give forsikringstageren de anførte oplysninger. Dette er bl.a. oplysning om lovvalg i visse tilfælde og om klageinstans.

I forslagens stk. 2 gives Finanstilsynet bemyndigelse til at udstede bekendtgørelser om det mere detaljerede indhold af disse informationer.

§ 256 a implementerer art. 31 og bilag II i 3. livsforsikringsdirektiv om informationer til forsikringstageren.

I Det Indre Marked for forsikringsvirksomhed vil forbrugeren have adgang til et større og mere varieret udvalg af forsikringer end tidligere.